

Trije bratje.

P

če neki je imel tri sine, katerim je na smrtni postelji to le sporočil: Blaga vam nimam dati; pojte točaj po svetu srceče iskal, in pri teh besedah umre. Ko so sini očeta pokopali, razidejo se po svetu, vsak po svojem potu. Prvi je kmalu pisel do svoje sreči: nasel je student, iz katerega se je samo zlato izlivalo. On si ga hitro celo breme naloži, odšte proti domu, tam si zlato hiso serida in se oženi, ter vse prijetje na gostovanje povabi in srečno dalje živiti.

Drugi brat tudi ni dolgo sreči po svetu iskal, temveč najde jo pri studentu, iz katerega je samo srebro curljalo. Tudi on si ga na rame naloži, kolikor ga je le resti mogel, pa si tudi on hiso serida iz srebra in se kakor starejši brat oženi ter v sreči vziva vse dni.

Najmlajši brat pa je šel daleč po svetu, pa ni našel niti srebrnega in zlatega studenca. Vendar je tudi njemu sreča mila in pripelja ga do starega puščavnika, ki je ravno umiral. Barj puščavnik mu reče: Sam Bog te je posodal, ljubi Kristjan. Lej! moja ure so pri kraju. Jaz bom skoraj umrl. Bodi torej takško dober, da ne boš po smrti pokopal. Za placilo pa dobos ta le prst, to palico in te bukve, ki ti bodo vsako željo izpolnile. Le velej prst razgemi, bukve naj položi in iz njih beri, s palico pa po prsta udari, pa bo med teboj stalo, kar si poželite. Ko je puščavnik te' besede izgovoril, je dušo izdihnil in v Božju zaspal. Mladec pa ga je lepo pokopal, potem pa vzel prst, palico in bukve in ter se proti domu napotil. On je videl brata srečna in oženjena, in tudi on se je nameril oženiti. Izbere si neversto in mnogo gostov na ženitovanje povabi. Ti res vse pridejo, pa niso videli nobene priprave. Ko pa poroki iz cestke domov pride, razgremi mlajši brat prst po nizi, odpre bukve in začne iz njih brati ter s palico po prsta udari in reče: "Hisā naj bo zlata, na omirji pa pečena jutata, zraven kruh in pogacă, pa najboljša pihača, race, kure in gosi, vse naj samo na naše mire prileti". Res je bila hisa na enkrat zlata in mire so se kar štibile od samih jedi in pihač. Zdaj so se začeli gostovati, da ni bilo ni kraja ni konca.

Z